

10. fejezet

GPU Példakódok

Grafikus Processzorok Tudományos Célú Programozása

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Feladat:

- Csináljunk mátrix szorzást OpenCL-ben,
- hasonlítsuk össze a CPU-s változattal!

Host oldali kód feladatai:

- Platform, device, context, queue, program, kernel inicializálása
- Bufferek létrehozása és feltöltése
- Kernel argumentumok beállítása
- Kernelek futtatása
- Bufferek visszamásolása

Mátrix szorzás OpenCL-ben

```
int main()  
{  
    //Az inicializáció olyan,  
    //mint a múlt órán mutatott...  
    //Csak az eltéréseket emeljük ki  
  
}
```

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Szeretnénk időt mérni a GPU oldalon is,
ehhez a Command Queue-nél be kell kapcsolni a profiling-ot:

```
cl_command_queue_properties cqps = CL_QUEUE_PROFILING_ENABLE;  
  
cl_queue_properties qps[] = { CL_QUEUE_PROPERTIES, cqps, 0 };  
  
auto queue =  
clCreateCommandQueueWithProperties(context, device, &qps[0], &status);
```

A példakódban generálunk 2 db 1024 x 1024-es random mátrixot, amiket 3 féle képpen szorzunk össze:

- A naív CPU-s implementációval
- A naív GPU-s implementációval
- Egy kicsit szofisztikáltabb GPU-s implementációval

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A mátrixok generálása:

```
constexpr int size = 1024;
std::vector<double> A(size*size), B(size*size);
std::random_device rnd_device;
std::mt19937 rnd_engine(rnd_device());
std::uniform_real_distribution<double> dist(-1.0, 1.0);
auto gen = [&]() mutable { return dist(rnd_engine); };
std::generate(A.begin(), A.end(), gen );
std::generate(B.begin(), B.end(), gen );
```

- A naív CPU-s implementáció:

```
auto tp1 = std::chrono::high_resolution_clock::now();
for(int i=0; i<size; ++i)
{
    for(int j=0; j<size; ++j)
    {
        auto acc = 0.0;
        for(int k=0; k<size; ++k){ acc += A[i*size+k] * B[k*size+j]; }
        E[i*size+j] = acc;
    }
}

auto tp2 = std::chrono::high_resolution_clock::now();
auto tnaive =
    std::chrono::duration_cast<std::chrono::microseconds>(tp2-tp1).count()/1000.0;
```


Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

```
__kernel void matmul0(__global double* A, __global double* B,
                    __global double* C, int size)
{
    int thx = get_global_id(0);
    int thy = get_global_id(1);
    double acc = 0.0;
    for(int i=0; i<size; ++i)
    {
        acc += A[thy*size+i] * B[i*size+thx];
    }
    C[thy * size + thx] = acc;
}
```

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

```
__kernel void matmul0(__global double* A, __global double* B,  
                    __global double* C, int size)  
{  
    int thx = get_global_id(0);  
    int thy = get_global_id(1);  
    double acc = 0.0;  
    for(int i=0; i<size; ++i)  
    {  
        acc += A[thy*size+i] * B[i*size+thx];  
    }  
    C[thy * size + thx] = acc;  
}
```


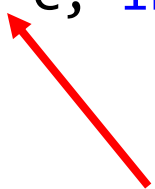
A szorzandó mátrixok pointerrei
a globális memóriában

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

```
__kernel void matmul0(__global double* A, __global double* B,  
                    __global double* C, int size)  
{  
    int thx = get_global_id(0);  
    int thy = get_global_id(1);  
    double acc = 0.0;  
    for(int i=0; i<size; ++i)  
    {  
        acc += A[thy*size+i] * B[i*size+thx];  
    }  
    C[thy * size + thx] = acc;  
}
```

Az eredmény mátrix helye a globális memóriában

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

```
__kernel void matmul0(__global double* A, __global double* B,  
                    __global double* C, int size)
```

```
{  
    int thx = get_global_id(0);  
    int thy = get_global_id(1);  
    double acc = 0.0;  
    for(int i=0; i<size; ++i)  
    {  
        acc += A[thy*size+i] * B[i*size+thx];  
    }  
    C[thy * size + thx] = acc;  
}
```

Szálazanosítók 2D-ben, az első az első ciklust váltja ki, a második a másodikat a naív CPU-s implementációval összehasonlítva

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A naív GPU-s implementáció:

```
__kernel void matmul0(__global double* A, __global double* B,
                    __global double* C, int size)
{
    int thx = get_global_id(0);
    int thy = get_global_id(1);
    double acc = 0.0;
    for(int i=0; i<size; ++i)
    {
        acc += A[thy*size+i] * B[i*size+thx];
    }
    C[thy * size + thx] = acc;
}
```

Csak a legbelső ciklus marad meg egy-egy szálnak, ez egy skaláris szorzatot számol ki, ami egy elem lesz az eredmény mátrixban

- A naív GPU-s implementáció a host oldalon:

```
auto bufferA = clCreateBuffer(...);  
auto bufferB = clCreateBuffer(...);  
auto bufferC = clCreateBuffer(...);
```

```
clSetKernelArg(kernel1, 0, sizeof(bufferA), &bufferA);  
clSetKernelArg(kernel1, 1, sizeof(bufferB), &bufferB);  
clSetKernelArg(kernel1, 2, sizeof(bufferC), &bufferC);  
clSetKernelArg(kernel1, 3, sizeof(int), &size);
```

- A kernelek futásidejének lemérése:

```
cl_event ev1;
```

```
cl_ulong t1_0, t1_1;
```

```
clEnqueueNDRangeKernel(..., &ev1);
```

```
clWaitForEvents(1, &ev1);
```

```
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_START,  
                          sizeof(t1_0), &t1_0, nullptr);
```

```
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_END,  
                          sizeof(t1_1), &t1_1, nullptr);
```

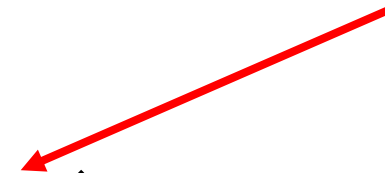

Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A kernelek futásidejének lemérése:

```
cl_event ev1;  
cl_ulong t1_0, t1_1;
```

Az ismert módon elindítjuk a kernelt, DE most az utolsó argumentum segítségével eltároljuk az eventet, ami azonosítja ezt az elindított számolást!

```
clEnqueueNDRangeKernel(..., &ev1);  
clWaitForEvents(1, &ev1);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_START,  
                          sizeof(t1_0), &t1_0, nullptr);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_END,  
                          sizeof(t1_1), &t1_1, nullptr);
```


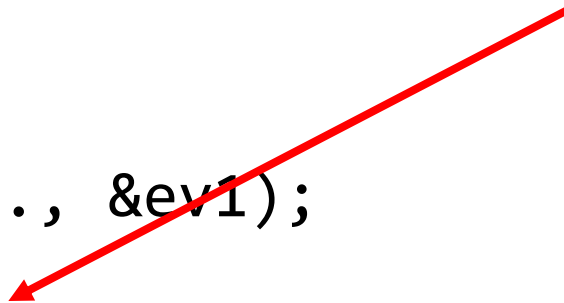
Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A kernelek futásidejének lemérése:

```
cl_event ev1;  
cl_ulong t1_0, t1_1;
```

Megvárjuk, hogy a számolás befejeződjön

```
clEnqueueNDRangeKernel(..., &ev1);  
clWaitForEvents(1, &ev1);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_START,  
                          sizeof(t1_0), &t1_0, nullptr);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_END,  
                          sizeof(t1_1), &t1_1, nullptr);
```


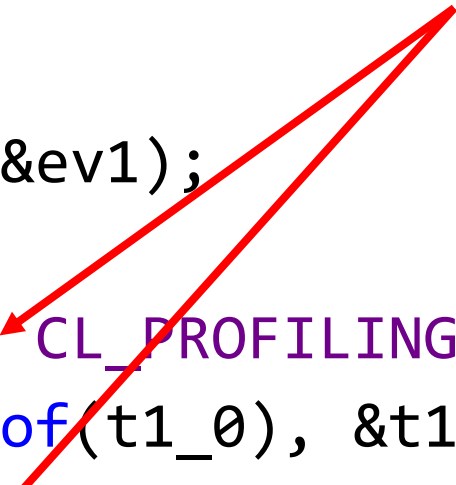
Mátrix szorzás OpenCL-ben

- A kernelek futásidejének lemérése:

```
cl_event ev1;  
cl_ulong t1_0, t1_1;
```

A befejeződött event-től meg lehet kérdezni időpontokat, amik különbsége nanosec-ben van mérve.

```
clEnqueueNDRangeKernel(..., &ev1);  
clWaitForEvents(1, &ev1);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_START,  
                          sizeof(t1_0), &t1_0, nullptr);  
clGetEventProfilingInfo(ev1, CL_PROFILING_COMMAND_END,  
                          sizeof(t1_1), &t1_1, nullptr);
```


Kevésbé naív GPU-s implementáció:

A trükk ugyan az, mint CPU-n: blokkosítás

A blokkokat a lokális memóriában tároljuk el!

Mátrix szorzás OpenCL-ben

```
__kernel void matmul1(__global double* A,  
                      __global double* B,  
                      __global double* C,  
                      int      size,  
                      int      blocksize,  
                      __local  double* Ablock,  
                      __local  double* Bblock)  
{ ... }
```

Mátrix szorzás OpenCL-ben

```
__kernel void matmul1(__global double* A,  
                    __global double* B,  
                    __global double* C,  
                    int size,  
                    int blocksize,  
                    __local double* Ablock,  
                    __local double* Bblock)  
{ ... }
```

A lokális memóriát itt expliciten „átadjuk” a kernelnek, ebbe fogjuk az alblokkokat tárolni.

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A szálak látszólag továbbra is egyetlen elemet számolnak ki, csak az változik, hogyan teszik ezt!

```
int gx = get_global_id(0); int gy = get_global_id(1);  
int lx = get_local_id(0); int ly = get_local_id(1);
```

```
int steps = size / blocksize;  
double acc = 0.0;  
for(int s=0; s<steps; s=s+1)  
{  
  
}  
C[gy * size + gx] = acc;
```

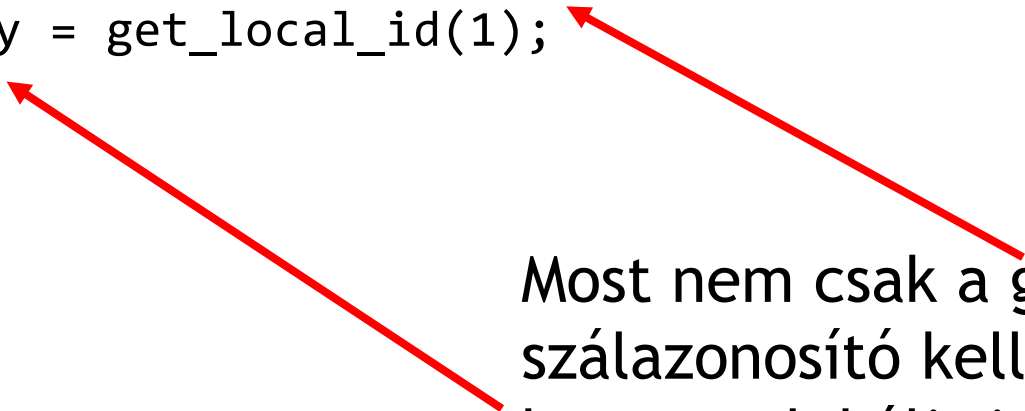
Mátrix szorzás OpenCL-ben

A szálak látszólag továbbra is egyetlen elemet számolnak ki, csak az változik, hogyan teszik ezt!

```
int gx = get_global_id(0); int gy = get_global_id(1);  
int lx = get_local_id(0); int ly = get_local_id(1);
```

```
int steps = size / blocksize;  
double acc = 0.0;  
for(int s=0; s<steps; s=s+1)  
{  
  
}  
C[gy * size + gx] = acc;
```

Most nem csak a globális
szálazonosító kell,
hanem a lokális is!

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A szálak látszólag továbbra is egyetlen elemet számolnak ki, csak az változik, hogyan teszik ezt!

```
int gx = get_global_id(0); int gy = get_global_id(1);  
int lx = get_local_id(0); int ly = get_local_id(1);
```

```
int steps = size / blocksize;
```

```
double acc = 0.0;
```

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
```

```
{
```

```
}
```

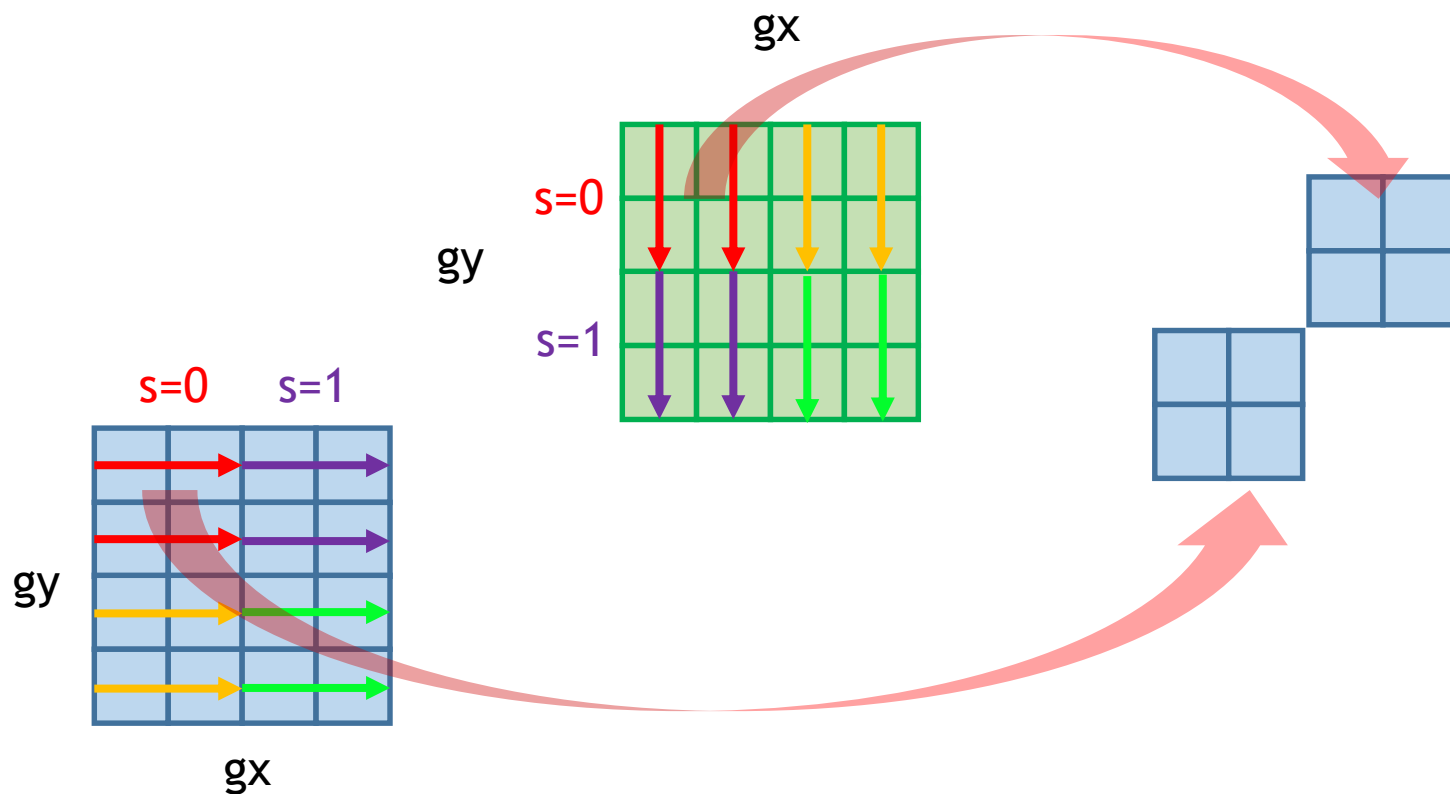
```
C[gy * size + gx] = acc;
```


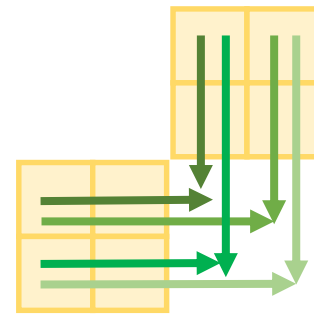
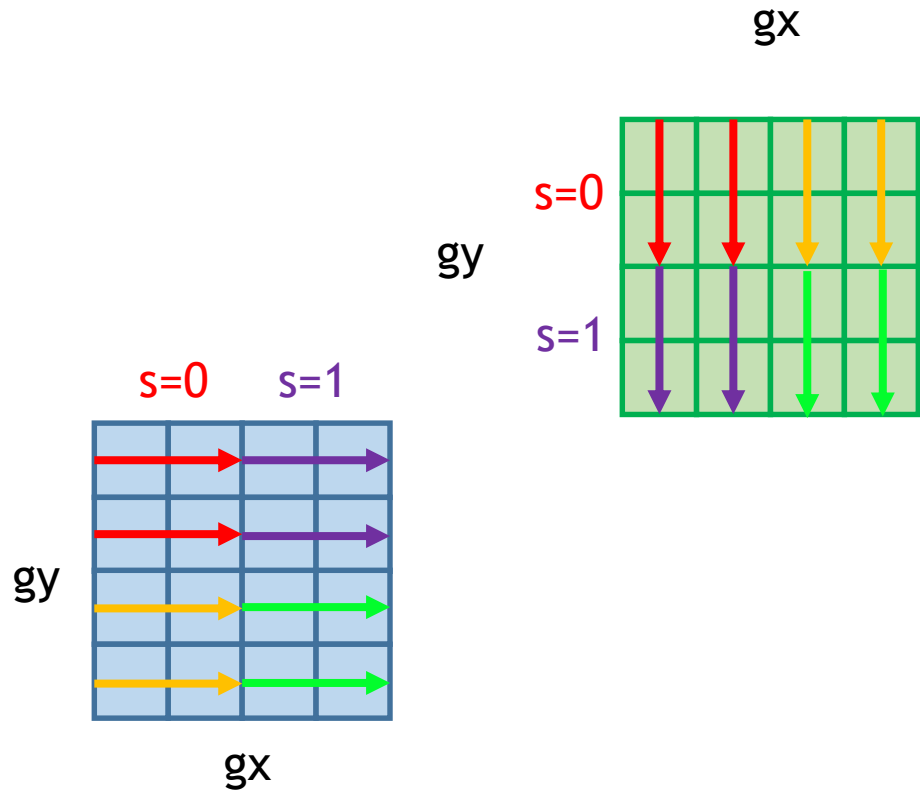
Megnézzük, hogy a teljes méretet hány blokk lépésben tudjuk bejárni

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almátrixot a lokális memóriába, ezt akarjuk kifejezni:

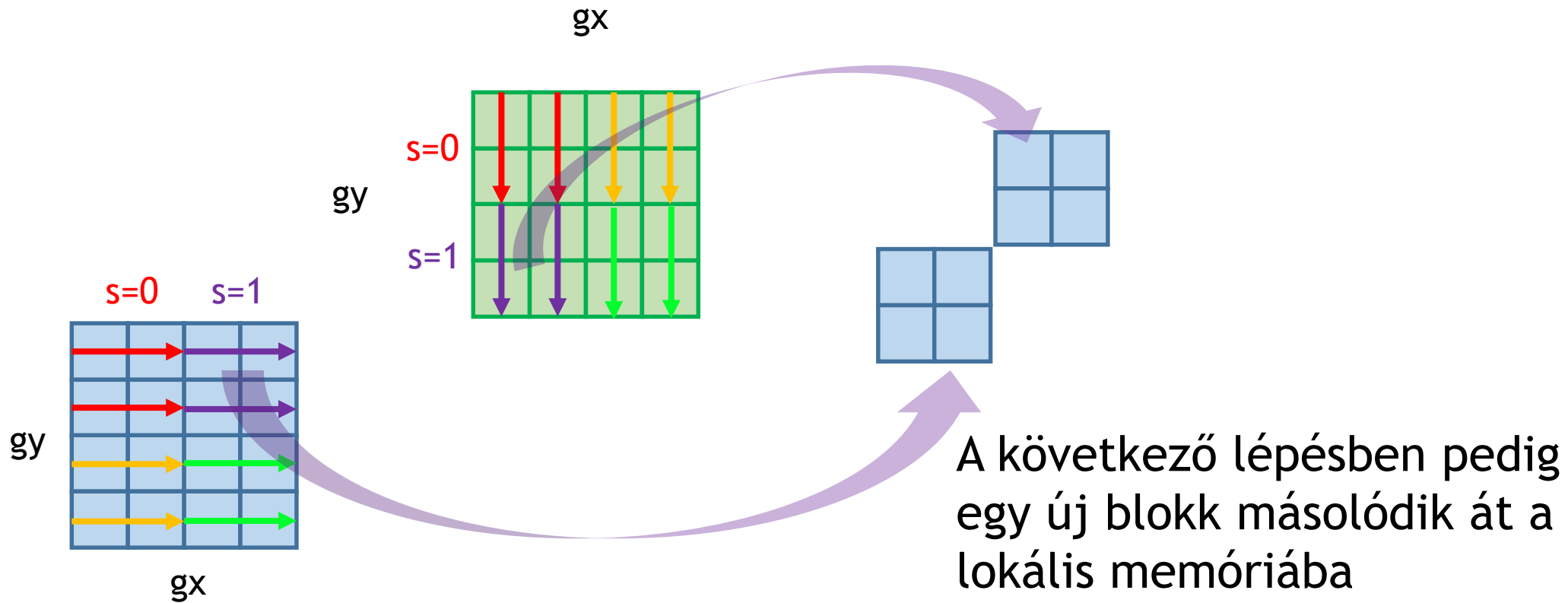

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A másolás után minden szál kiszámolja az őt érintő skaláris szorzatot a lokális memóriából olvasva

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Mátrix szorzás OpenCL-ben

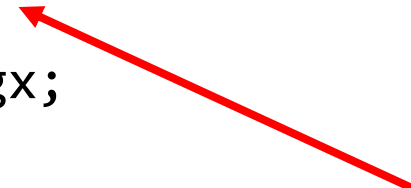
A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almátrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almatrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```


Kiválasztjuk az A mátrix aktuális blokk sorának s-edik blokk oszlopát...

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almatrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```


Kiválasztjuk a B mátrix aktuális blokk oszlopának s-edik blokk sorát...

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almatrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```

... és a kiválasztott globális blokkokat átmásoljuk a lokális memóriába a lokális szárazonosítók által adott helyre.

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almatrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```

Itt még annyi trükköt csinálunk, hogy a B blokkot meg is transzponáljuk, hogy a skaláris szorzás hatékonyabb legyen

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A belső ciklusban először átmásolják a szálak az almátrixot a lokális memóriába:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    int Aoffset      = gy * size + s * blocksize + lx;
    int Boffset      = (s * blocksize + ly) * size + gx;
    int Ablockoffset = ly * blocksize + lx;
    int Bblockoffset = lx * blocksize + ly;
    Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset];
    Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE); ←
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i){...}
}
```

Szinkronizálni kell, hogy biztosan minden szál másolása befejeződjön, mielőtt használni akarják egymás adatait!!!

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A blokk cikluson belüli ciklusban a skaláris szorzás történik:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    ...
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i)
    {
        double fA = Ablock[ly*blocksize+i];
        double fB = Bblock[lx*blocksize+i];
        acc += fA * fB;
    }
}
```

Végül a szálak a blokkon belül egy blokkméretnyi skaláris szorzatot számolnak ki!

Mátrix szorzás OpenCL-ben

A blokk cikluson belüli ciklusban a skaláris szorzás történik:

```
for(int s=0; s<steps; s=s+1)
{
    ...
    barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
    for(int i = 0; i < blocksize; ++i)
    {
        double fA = Ablock[ly*blocksize+i];
        double fB = Bblock[lx*blocksize+i];
        acc += fA * fB;
    }
}
```

Mivel B-t megtranszponáltuk, mind két lokális memóriát sorfolytonosan tudjuk olvasni!

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Lokális memória beállítása a host oldalon:

Ez egyszerű:

- Nem kell buffert létrehozni
- A kernel argumentumnál csak méretet adunk meg és pointert nem:

```
static const int blocksize = 8;  
clSetKernelArg(kernel2, 5, blocksize*blocksize*sizeof(double), nullptr);  
clSetKernelArg(kernel2, 6, blocksize*blocksize*sizeof(double), nullptr);
```

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Eredmények

Mátrix szorzás OpenCL-ben

Eredmények

Blokk méret	CPU Idő [s]	GPU1 Idő [s]	GPU2 Idő [s]
1	66	19.5	10.9
2	16.1	3.55	2.15
4	5.9	0.76	0.47
8	2.4	0.21	0.11
16	2.9		
32	2.7		
64	2.3		
128	2.6		
256	2.8		
512	15.2		
1024 (ez a naiv)	36.4	0.49	0.64

Ez még nem a legoptimálisabb kód

Tovább lehet játszani a blokk méretekkel,
több adatot beolvasni a lokális memóriába,
vektorosan olvasni a lokális memóriát,
a lokális memóriából privátba átvenni több adatot
nem egyetlen elemet számolni, hanem többet belőlük,
B-t nem transzponálni?
stb.

Feladat:

- Írjuk meg most a mátrix szorzást SYCL-ben!

Mátrix szorzás SYCL-ben

Egy függvényt írunk erre, ami a mátrix méretet, a blokk méretet, a két szorzandó-, valamint az eredmény tömböt várja:

```
template <typename T>  
void matmul_kernel(int size, int blocksize,  
                  std::vector<T> const& mA,  
                  std::vector<T> const& mB,  
                  std::vector<T>& mC)  
{ ... }
```

Mátrix szorzás SYCL-ben

A SYCL kernel nevét pedig vezessük be ugyanitt:

```
template <typename T> class MatmulKernel;  
  
template <typename T>  
void matmul_kernel(int size, int blocksize,  
                  std::vector<T> const& mA,  
                  std::vector<T> const& mB,  
                  std::vector<T>& mC)  
{ ... }
```

```
cl::sycl::queue deviceQueue{cl::sycl::gpu_selector()};
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> ba(mA.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bb(mB.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bc(mC.data(), size*size);
```

Létrehozunk egy alap queue-t az első GPU eszközre

```
cl::sycl::queue deviceQueue{cl::sycl::gpu_selector()};
```



```
cl::sycl::buffer<T, 1> ba(mA.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bb(mB.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bc(mC.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::queue deviceQueue{cl::sycl::gpu_selector()};
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> ba(mA.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bb(mB.data(), size*size);
```

```
cl::sycl::buffer<T, 1> bc(mC.data(), size*size);
```

Létrehozunk buffereket a három tömbre

Nyitunk egy scope-ot, ebben fog lefutni a GPU-s rész,
a queue-ba pedig egy lambdát küldünk...

```
{  
    deviceQueue.submit([&](cl::sycl::handler& cgh)  
                        { ... });  
}
```

Mátrix szorzás SYCL-ben

A queue lambda belsejében hozzáféréseket kell kérnünk minden memóriához, amit használni szeretnénk (értsünk ide most egy `using namespace cl::sycl; -t`):

```

auto A = ba.template get_access<access::mode::read>(cgh);
auto B = bb.template get_access<access::mode::read>(cgh);
auto C = bc.template get_access<access::mode::write>(cgh);

auto local_range = range<1>(blocksize * blocksize);
accessor<T, 1, access::mode::read_write,
        access::target::local> Ablock(local_range, cgh);
accessor<T, 1, access::mode::read_write,
        access::target::local> Bblock(local_range, cgh);

```


Mátrix szorzás SYCL-ben

A queue lambda belsejében hozzáféréseket kell kérnünk minden memóriához, amit használni szeretnénk (értsünk ide most egy `using namespace cl::sycl; -t`):

```
auto A = ba.template get_access<access::mode::read>(cgh);  
auto B = bb.template get_access<access::mode::read>(cgh);  
auto C = bc.template get_access<access::mode::write>(cgh);
```

 Hozzáférés a három globális tömbhöz

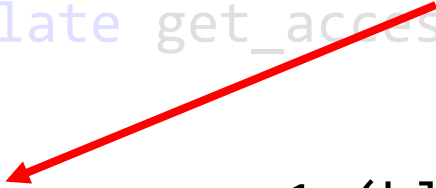
```
auto local_range = range<1>(blocksize * blocksize);  
accessor<T, 1, access::mode::read_write,  
        access::target::local> Ablock(local_range, cgh);  
accessor<T, 1, access::mode::read_write,  
        access::target::local> Bblock(local_range, cgh);
```

Mátrix szorzás SYCL-ben

A queue lambda belsejében hozzáféréseket kell kérnünk minden memóriához, amit használni szeretnénk (értsünk ide most egy `using namespace cl::sycl; -t`):

```
auto A = ba.template get_access<access::mode::read>(cgh);  
auto B = bb.template get_access<access::mode::read>(cgh);  
auto C = bc.template get_access<access::mode::write>(cgh);  
  
auto local_range = range<1>(blocksize * blocksize);  
accessor<T, 1, access::mode::read_write,  
        access::target::local> Ablock(local_range, cgh);  
accessor<T, 1, access::mode::read_write,  
        access::target::local> Bblock(local_range, cgh);
```

A lokális memória méretét reprezentáló range

Mátrix szorzás SYCL-ben

A queue lambda belsejében hozzáféréseket kell kérnünk minden memóriához, amit használni szeretnénk (értsünk ide most egy `using namespace cl::sycl; -t`):

```

auto A = ba.template get_access<access::mode::read>(cgh);
auto B = bb.template get_access<access::mode::read>(cgh);
auto C = bc.template get_access<access::mode::write>(cgh);

```

Két lokális memória buffer, amiket írunk és olvasunk is!


```

auto local_range = range<1>(blocksize * blocksize);
accessor<T, 1, access::mode::read_write,
        access::target::local> Ablock(local_range, cgh);
accessor<T, 1, access::mode::read_write,
        access::target::local> Bblock(local_range, cgh);

```

A számolást a mátrix méretén a blokkméret csoportokban indítjuk el:

```
auto global_range = nd_range<2>{range<2>(size, size),  
                                range<2>(blocksize, blocksize)};  
  
cgh.parallel_for<class MatMulKernel<T>>(global_range,  
                                         [=](nd_item<2> i){ ... } );
```

Mátrix szorzás SYCL-ben

Maga a kernel ezekután majdnem tökéletes másolata az OpenCL-es változatnak:

```
[=](cl::sycl::nd_item<2> i){
    int lx = i.get_local(0);  int ly = i.get_local(1);
    int gx = i.get_global(0); int gy = i.get_global(1);
    int steps = size / blocksize; T acc = 0.0;
    for(int s=0; s<steps; s=s+1){
        int Ablockoffset = ly * blocksize + lx; int Aoffset = gy * size + s * blocksize + lx;
        int Bblockoffset = lx * blocksize + ly; int Boffset = (s * blocksize + ly) * size + gx;
        Ablock[Ablockoffset] = A[Aoffset]; Bblock[Bblockoffset] = B[Boffset];
        i.barrier(cl::sycl::access::fence_space::local_space);
        for(int i=0; i<blocksize; ++i)
            { T fA = Ablock[ly*blocksize+i]; T fB = Bblock[lx*blocksize+i]; acc += fA * fB; }
        i.barrier(cl::sycl::access::fence_space::local_space);
    }
    C[gy * size + gx] = acc;
}
```

Mátrix szorzás SYCL-ben

Pl.: a szárazonosítót a lambda argumentumából,
a `cl::sycl::nd_item`-ből, vagy `cl::sycl::id`-ből tudjuk lekérni:

SYCL-ben:

```
int gx = i.get_global(0);  
int lx = i.get_local(0);
```

OpenCL-ben:

```
int gx = get_global_id(0);  
int lx = get_local_id(0);
```

Pl.: hasonlóan a lokális memóriát érintő csoportszinkronizációt is a `cl::sycl::nd_item`-ből, vagy `cl::sycl::id`-ből kell hívni:

SYCL-ben:

```
i.barrier(cl::sycl::access::fence_space::local_space);
```

OpenCL-ben:

```
barrier(CLK_LOCAL_MEM_FENCE);
```

A példakódok itt érhetőek el:

- [OpenCL](#)
- [SYCL](#)

Gravitációs N test

OpenCL módra

- Korábban láttuk, hogy milyen megfontolásokkal javíthatunk egy naiv C++ kódon, hogy az $\sim 2X$ gyorsabb legyen.
- A részekre ható eredő erő teljesen függetlenül számolható
 - Az egyetlen „függőségünk” az optimális adat hozzáférés lesz
- Egyes optimalizációk működnek GPU-n is, mások nem annyira

- Eddig már megszoktuk, hogy a gazda és az eszköz oldali kód nem csak elválnak egymástól, hanem konkrétan más nyelven íródnak
- Az első újdonság most a típus definíciók különbözősége
- Eltérő módokon definiálhatunk egy objektumot a gazda és eszköz nyelvén
 - Vagy egy forrás fájlba rakjuk őket és makró mágiával választjuk szét a két esetet
 - Vagy külön forrás fájlba írjuk őket
 - Mi az utóbbit szorgalmazzuk

particle.hpp

```
struct                particle
{

    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float  mass;
};
```

particle.cl

```
typedef struct
{

    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float  mass;
} particle;
```

particle.hpp

```
struct  
{
```

particle

A két nyelv eltérő típus neveket használ ugyanazokra a típusokra

```
    cl_float3 pos;  
    cl_float3 v;  
    cl_float3 f;  
    cl_float mass;  
};
```

particle.cl

```
typedef struct  
{
```

```
    float3 pos;  
    float3 v;  
    float3 f;  
    float mass;  
} particle;
```

particle.hpp

```
struct          particle
{
```

particle.cl

```
typedef struct
{
```

Gazda oldalon, ha egy API saját típusokat szállít, akár olyan dolgokra is amiket egyébként ismerünk, akkor is érdemes ezeket használni.

Általában nagyon jó okuk van új típusokat definiálni

```
cl_float3 pos;
cl_float3 v;
cl_float3 f;
cl_float mass;
};
```

```
float3 pos;
float3 v;
float3 f;
float mass;
} particle;
```

particle.hpp

```
struct particle
{
    particle(const input_particle& p) : {
        mass(in.mass),
        pos(in.pos),
        v(in.v),
        f{ 0, 0, 0 } {}

```

```
    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float mass;
};
```

particle.cl

```
typedef struct
```

```
    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float mass;
} particle;
```

Kényelmi konstruktor fájl beolvasáshoz

particle.hpp

Kedvenc C++ fordítónk

```
struct          particle
{
    particle(const input_particle& p) :
        mass(in.mass),
        pos(in.pos),
        v(in.v),
        f{ 0, 0, 0 } {}

    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float mass;
};
```

particle.cl

```
typedef struct
{
    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float mass;
} particle;
```


particle.hpp

```
struct          particle
{
    particle(const input_particle& p) :
        mass(in.mass),
        pos(in.pos),
        v(in.v),
        f{ 0, 0, 0 } {}

    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float mass;
};
```

particle.cl OpenCL C fordító

```
typedef struct
{
    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float mass;
} particle;
```

particle.hpp

```
struct alignas(16) particle
{
    particle(const input_particle& p) : {
        mass(in.mass),
        pos(in.pos),
        v(in.v),
        f{ 0, 0, 0 } {}

```


```
    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float mass;
};
```

particle.cl

```
typedef struct __attribute__(
    ((aligned(16)))
```

```
{
```

```
    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float mass;
} particle;
```


Ha több, különböző fordítónak kell megegyezni egy összetett objektum memória elrendezéséről, nézeteltérések adódhatnak. Legyünk explicitiek.

particle.hpp

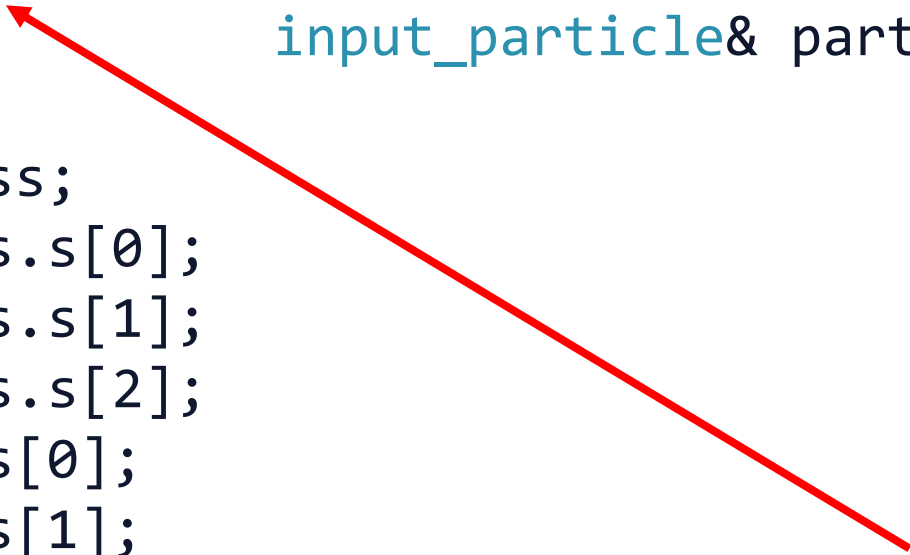
```
struct alignas(16) particle
{
    particle(const input_particle& p) :
        mass(in.mass),
        pos(in.pos),
        v(in.v),
        f{ 0, 0, 0 } {}

    cl_float3 pos;
    cl_float3 v;
    cl_float3 f;
    cl_float mass;
};
```

particle.cl

```
typedef struct __attribute__(
    ((aligned(16)))
) {
    float3 pos;
    float3 v;
    float3 f;
    float mass;
} particle;
```

```
std::istream& operator >> (std::istream& input,  
                             input_particle& part)  
{  
    input >> part.mass;  
    input >> part.pos.s[0];  
    input >> part.pos.s[1];  
    input >> part.pos.s[2];  
    input >> part.v.s[0];  
    input >> part.v.s[1];  
    input >> part.v.s[2];  
  
    return input;  
}
```


Ez az operátor mondja meg, hogyan kell egy adatfolyamból egy darab input_particle-t kivenni.

```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

Létrehozunk egy bemeneti folyamatot.

```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

Másolni szeretnénk...

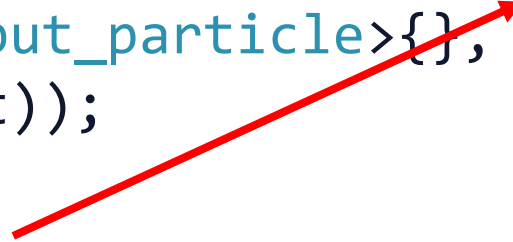
```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

...fájlból...


```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

...input_paticle-öket...


```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

...egy vectorba...


```
std::vector<particle> read_particle_file(const std::string& filename)
{
    std::vector<particle> result;
    std::ifstream input(filename, std::ios::in);

    if (!input.is_open())
        std::cerr << "Couldn't open file " << filename << std::endl;

    std::copy(std::istream_iterator<input_particle>{ input },
              std::istream_iterator<input_particle>{},
              std::back_inserter(result));

    return result;
}
```

Az `istream_iterator` minden léptetéskor (`operator++`) meghívja az általunk írt `operator<<-t`. Egy `particle` pedig tudja hogyan kell létrehozni magát `input_particle`-ből.

- Ezekről eltekintve semmi újdonság nincs gazda oldalon
 - Parancssori kapcsolók olvasása (ha akarunk)
 - Platform, eszközök lekérdezése, választás közülök
 - Kontextus, parancslisták, bufferek létrehozása
 - Program betöltése, kernelek fordítása

```
__kernel void interaction( __global particle* particles )
{
    int gid = get_global_id(0), gsi = get_global_size(0);

    particle my_particle = particles[gid];
    float3 force = (float3)(0.0, 0.0, 0.0);

    for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i) {
        particle temp = particles[i];

        if (gid != i)
            force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
    }
    particles[gid].f = force;
}
```

```
__kernel void interaction( __global particle* particles )
{
    int gid = get_global_id(0), gsi = get_global_size(0);

    particle my_particle = particles[gid];
    float3 force = (float3)(0.0, 0.0, 0.0);

    for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i) {
        particle temp = particles[i];

        if (gid != i)
            force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
    }
    particles[gid].f = force;
}
```

A naiv C++-os esetben két ciklusunk volt. A külső választott ki egy részecskét írásra, a belső olvasott és felösszegezte az eredő erőt. 1 dimenziós kernel indexeléssel egy ciklust hámozunk le.

```
__kernel void interaction( __global particle* particles )
{
    int gid = get_global_id(0), gsi = get_global_size(0);

    particle my_particle = particles[gid];
    float3 force = (float3)(0.0, 0.0, 0.0);

    for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i) {
        particle temp = particles[i];

        if (gid != i)
            force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
    }
    particles[gid].f = force;
}
```

Futásidejű index határokat
használunk.

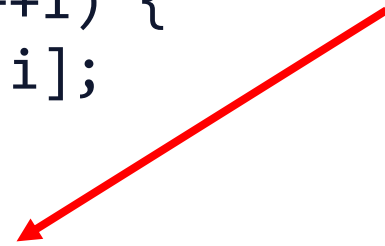
```
__kernel void interaction( __global particle* particles )
{
    int gid = get_global_id(0), gsi = get_global_size(0);

    particle my_particle = particles[gid];
    float3 force = (float3)(0.0, 0.0, 0.0);

    for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i) {
        particle temp = particles[i];

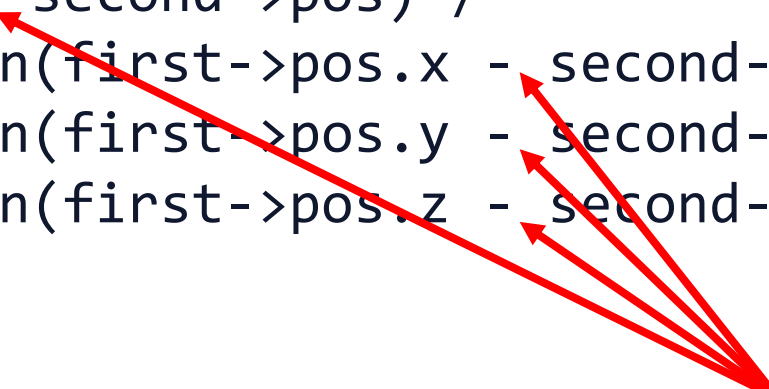
        if (gid != i)
            force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
    }
    particles[gid].f = force;
}
```

Buta erő számoló függvényt használunk. De mégis mennyire buta?


```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,
                               __private particle* second)
{
    return -G * first->mass * second->mass *
        (first->pos - second->pos) /
        pown(sqrt(pown(first->pos.x - second->pos.x, 2) +
                  pown(first->pos.y - second->pos.y, 2) +
                  pown(first->pos.z - second->pos.z, 2)),
            3);
}
```

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,
                               __private particle* second)
{
    return -G * first->mass * second->mass *
        (first->pos - second->pos) /
        pown(sqrt(pown(first->pos.x - second->pos.x, 2) +
                  pown(first->pos.y - second->pos.y, 2) +
                  pown(first->pos.z - second->pos.z, 2)),
              3);
}
```


A koordináta különbségeket valószínűleg kétszer számoljuk.

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,  
                               __private particle* second)
```

```
{
```

```
    return -G * first->mass * second->mass *  
           (first->pos - second->pos) /  
           pown(sqrt(pown(first->pos.x - second->pos.x, 2) +  
                    pown(first->pos.y - second->pos.y, 2) +  
                    pown(first->pos.z - second->pos.z, 2))),
```

```
}
```

3); Hatványozni pow-val még mindig nem a legjobb. Itt legalább van integrális változat (pown) amit fordítási idejű konstanssal hívunk. Amelyik fordító ezt nem ismeri fel, azt nem szabad használni.

„New is always better” - Barney Stinson

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,
                               __private particle* second)
{
    return -G * first->mass * second->mass *
        (first->pos - second->pos) /
        pown(sqrt(pown(first->pos.x - second->pos.x, 2) +
                  pown(first->pos.y - second->pos.y, 2) +
                  pown(first->pos.z - second->pos.z, 2)),
            3);
}
```

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,
                               __private particle* second)
{
    return -G * first->mass * second->mass *
        (first->pos - second->pos) /
        pown(
            ,
            3);
}
```

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,  
                               __private particle* second)  
{  
    return -G * first->mass * second->mass *  
        (first->pos - second->pos) /  
        pown(distance(first->pos, second->pos),  
             3);  
}
```

Van nekünk egy distance nevű beépített függvényünk. Talán érdemes használni.

```
float3 burning_calculate_force(__private particle* first,
                               __private particle* second)
{
    return -G * first->mass * second->mass *
        (first->pos - second->pos) /
        pown(distance(first->pos, second->pos), 3);
}
```


Aliasing / elágazás

```
__kernel void interaction( __global particle* particles )
{
    int gid = get_global_id(0), gsi = get_global_size(0);

    particle my_particle = particles[gid];
    float3 force = (float3)(0.0, 0.0, 0.0);

    for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i) {
        particle temp = particles[i];

        if (gid != i)
            force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
    }
    particles[gid].f = force;
}
```

Említettük, hogy ciklus hasában elágazni nem szexi, és ugye GPU-n elágazni pedig fáj. Vegyük ki!

```
for (int i = 0 ; i < gsi ; ++i)
{
    particle temp = particles[i];

    if (gid != i)
        force += burning_calculate_force(&my_particle, &temp);
}
```

Aliasing / elágazás

```
for (int i = 0 ; i < gid ; ++i)
{
    particle temp = particles[i];

    force += calculate_force(&my_particle, &temp);
}
```

```
for (int i = gid + 1 ; i < gsi ; ++i)
{
    particle temp = particles[i];

    force += calculate_force(&my_particle, &temp);
}
```

